

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

12-04-2026

† ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ
ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Η ΠΑΝΝΥΧΙΣ & Η ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἡ Παννυχίς.

Ἱερεὺς: **Ε**ὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Λ**μήν.

Ἱερεὺς: **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: **Λ**μήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἦ Ἀναγνώστης: **Λ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ κα ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ραντιείς με ὑσώπω καὶ καθαρισθήσομαι πλυνείς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιείς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ᾠδὴ α'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. *(Δίς)*

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, ὠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ ἄδην θανατώσαντι. *(Δίς)*

Δόξα Πατρί...

Ανω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου, ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γὰρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν...

Ἴνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἢ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφεῖς φθαρέντα με, καινοποιεῖς, Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα. *(Δίς)*

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Κύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὀράσεις πληθύνοντας, νῦν δὲ τὰ κρύφια σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ Δέσποτα, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσιν. (Δίς)

Δόξα Πατρί...

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἦνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν...

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει, καὶ γὰρ τὴν δύνάμιν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

ᾠδὴ δ'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοῦμ ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος. (Δίς)

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι **Ἐ**βδόμην σήμερον ἠγίασας, ἦν εὐλόγησας πρὶν, καταπαύσει τῶν ἔργων, παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτώμενος. (Δίς)

Δόξα Πατρί...

Ῥωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἢ ψυχῆ σου, διή ρηται σπαράττουσα, ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ ἄδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν...

Ὁ ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὄρων τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωπι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δὲ διαπεφώνηκεν.

ᾠδὴ ε'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῆ ἀγαλλιάσονται. (Δίς)

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδῶν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνὸν σοι Λόγε μυστήριον, ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τὴν τοῦ σὲ φύσαντος βουλήν σχηματίζει, ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με. (Δίς)

Δόξα Πατρί...

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις, ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα, ἢ γὰρ σὰρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου εἰς ἄδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν...

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν Πλαστοουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας Ἀδὰμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων, καὶ ζωὴν ἐγείρας

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Ῥδὴ στ'.

Ῥχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Κυνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις Ἰωνᾶς, σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῆ κουστωδία. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε. (Δίς)

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἧς μετέσχες σαρκός, εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου, ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, εἰς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος. (Δίς)

Δόξα Πατρί...

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ, εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκός ἢ χοϊκῆ οὐσίας, ἀλλ' ἡ θεότης ἀπαθῆς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν...

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν, σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, κραταιὲ ζωαρχικῆ παλάμη, τὰ τοῦ θανάτου, κλειθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ Σῶτερ γεγωνῶς νεκρῶν πρωτότοκος.

Ῥδὴ ζ'.

Ῥχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (Δίς)

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τέτρωται ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὀλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρί...

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἢ τῶν ὄλων δέχεται ζωῆ, καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν...

Μία ὑπῆρχεν, ἢ ἐν τῷ ἄδη ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ, θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'.

Ῥχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε,

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ κα ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λέλυται ἄχραντος ναὸς, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατήλθεν μέχρις ἄδου ταμείων, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί...

Πέπαυται τόλμα Μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ, νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν...

ᾠ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ᾧ ἀγαθότητος! ᾧ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμὸς.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν, ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξαστήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Επὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἀναρχε Υἱέ, νῦν δὲ σε

Θεέ μου, ἄπνουν ὀρῶσα νεκρὸν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνηθῶμαι.

Δόξα Πατρί...

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν ἄδου, οἱ πυλωροί, ἠμφιεσμένον, βλέποντες στολήν, ἠμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως, τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὐθις καὶ μεγαλύνω σε.

Καὶ νῦν...

Αγαλλιᾶσθω ἡ Κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς, ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται ἄδης, μετὰ μύρων Γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ, λυτροῦμαι παγγενῆ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Ὁ Εἰρμὸς.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν, ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξαστήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *(ἐκ γ')*.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ.

ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πα-
τρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον,
ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην
ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότη-
τος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ
τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπου-
ρανίων ἐκραύγαζον, Ζωοδότα Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΗΣ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν
εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου ἡμῶν (θεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱε-
ροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ
πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελ-
φότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπι-
σκέψεως, συγχωρήσεως καὶ
ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν
δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χρι-
στιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη,
πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπι-
τρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερω-
τῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων
καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας
Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ
πάντων τῶν προαναπαυσασμένων
πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφο-
ρούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ
τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκ-
δεχομένου τὸ παρα Σοῦ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

ΜΕΓΑΛΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως.

Εἶτα σβήνουσιν ὅλα τὰ φῶτα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ χορὸς τῶν ψαλτῶν συγκεντρωμένος εἰς τὸ ἱερόν Βῆμα εἴθισται νὰ ψάλλῃ
κατανυκτικώτατα τό·

Ζ' Ἑωθινόν. Ὑχος βαρύς.

Ἴδου σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὕψ' οὐ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἄλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν καὶ

ἡμεῖς, πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἄπασαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὡραίαν Πύλην κρατῶν τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην καὶ προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς

ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τὸ ἐξῆς:

Ὑχος πλ. α'.

Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, καὶ δοξάσατε Χριστόν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

(Ἐκ τρίτου)

Εἶτα ἐξερχόμεθα τοῦ Ἱ. Ναοῦ ψάλλοντες.

Ὑχος πλ. β'.

Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν μέχρι ὅτου φθάσωσιν εἰς τὴν ἐξέδραν ὅπου θὰ γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως. Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν, γίνεται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τό ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε, Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον, ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ἔδε· ἶδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν, ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ὄρθρος.

Ὁ ἱερεὺς θυμῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἀγία, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ψάλλει τὸ τροπάριον.

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ὁ χορὸς ζωὴν χαρισάμενος.

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνει τρὶς ἄνευ στίχων (τοῦ δὲ χοροῦ λέγοντος τὴν κατάληξιν «ζωὴν χαρισάμενος») καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπόμενους στίχους.

Στίχος α'. **Ἀ**ναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχος β'. **Ὦ**ς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχος γ'. **Ο**ὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχος δ'. **Ἀ**ὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, γεγωνότερα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Καὶ ὁ χορός·

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθόδοξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τῆς πόλεως (*κώμης*) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν

πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου (**Ἦ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς) καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν

«Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα...» ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν Ναόν.

ᾠδὴ α'.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἦχος α΄ Ὁ Εἰρμὸς.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας. *(Δίς)*

Δόξα Πατρί...

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀφόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστραπτοντα, καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Καὶ νῦν...

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραίνεσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὄρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Καταβασία.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

γ΄

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ

μεθ' ἣν Ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ᾠδὴ γ΄.

Ἦχος α΄ Ὁ εἰρμὸς.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. *(Δίς)*

Δόξα Πατρί...

Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶς, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται.

Καὶ νῦν...

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καταβασία.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. *γ΄*

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ

μεθ' ἣν Ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Ἡ Ὑπακοή.

Ὁ α' χορὸς τὴν ὑπακοήν. ᾠχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἰεὶ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ δ'.

ᾠχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀρσεν μὲν, ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθῆς, τέλειος λέλεκται.

Δόξα Πατρί...

Ὦς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο, καὶ αὔθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Καὶ νῦν...

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ ἤλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὀρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. **Ἄ**ναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ

μεθ' ἣν Ἐκφώνησις.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ᾠδὴ ε'.

ᾠχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυροῦ τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. *(Δίς)*

Δόξα Πατρί...

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένω ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Καὶ νῦν...

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίω, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Καταβασία.

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. **γ'**
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτῆ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἐκφώνησις·*

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ᾠδὴ ς'.

ᾠχος α'. Ὁ εἰρμὸς.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου. **(Δίς)**

Δόξα Πατρί...

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς

κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Καὶ νῦν...

Ὠτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Καταβασία.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. **γ'**
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτῆ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἐκφώνησις·*

Ὅτι γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον.

ᾠχος δ'. ᾠχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντα ποτὲ ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλοι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδὰμ κείμενον ἐν τῷ μνήματι, ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνειλημένῳ, καὶ κλαύσωμεν, καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

Χαίρων τελεύτα, Βασίλειε τρισμάκαρ.

Ἐκεῖ γὰρ ἤξεις, οὗ χαρᾶς πλησθῆς ὄσης.

Δωδεκάτῃ Βασίλειε ταφήϊα δύσσαο νεκρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πενηκοστῷ, ἀνεκομίσθη ἡ τιμία Ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ, τῶν Πορφυρογεννήτων, μετὰ δὲ ταῦτα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῶ τῶν Χαλκοπρατείων, κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου.

Στίχοι

Ῥίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,

Ἀνθοῦσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Δήμη καὶ Πρωτίωνος.

Στίχοι

Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφηρέθη,

Μεθ' οὗ κάραν προὔτεινε Δήμης δημίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμωνος.

Στίχοι

Εὖρε στεφάνους ἀρτίμητος Ἀρτέμων

Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετμημένῃ κάρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυΐδ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι

Δούλους Θεοῦ τρεῖς Ἀββάδας παθοκτόνους

Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι..

Συναξάριον τοῦ Πάσχα.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πύλην Ἄδου μόνος

Λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα.

Ἀὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ κα ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

*Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
ἀναγινώσκει ὡς ἀκολουθῶς.*

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. *γ'.*

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. *γ'.*

ᾠδὴ ζ'.

ᾠχος α'. Ὁ εἰρμὸς.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὄν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Δόξα Πατρί...

Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης

βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Καὶ νῦν...

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγῆς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὔσα προάγγελος, ἐν ἧ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Καταβασία.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. *γ'.*

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ

μεθ' ἧν Ἐκφώνησις.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ᾠδὴ η'.

ᾠχος α'. Ὁ εἰρμὸς.

Ἀὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμενῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἠκάσιν σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἑώας τᾶ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν...

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσαμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἀὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

γ'.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἧν Ἐκφώνησις.*

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου

Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

ᾠχος α'.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἄγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἄγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὡ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Γήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Ὡ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι
τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πι-
στοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες
ἀγαλλόμεθα.

Δόξα...

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τριου-
ποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότη-
τος τὸ κράτος.

ᾠ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον
Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ
Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν
ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας
σου.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε,
εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη,
σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ
τάφου.

ᾠ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον
Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ
Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν
ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας
σου.

Καταβασία. ᾠχος α'.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη·
Ἄγνη Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν
ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τρι-
ήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἰερου-
σαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ
ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου
Σιών· σὺ δὲ ἄγνη, τέρπου, Θε-
στόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου
σου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.
γ'.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου
καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν
αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἐκφώνησις.*

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον.

ᾠχος β'.

Γαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βα-
σιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος
ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ
φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον,
Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου
σωτήριον. (*γ'*)

ΑΙΝΟΙ.

ᾠχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Ἀινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι
αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυ-
νάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Σπῆχ. Ἀινεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυνα-
στείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σω-
τήριον Πάθος, καὶ δοξάζομέν σου
τὴν Ἀνάστασιν.

Σπῆχ. Ἀινεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ, σάλ-
πιγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ο Σταυρόν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, ὡς ὁ μόνος παντοδύναμος.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ο τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου, Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες ὑμνοῦμέν σε, Χριστέ, ἐτέχθης ἐκ Παρθένου καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ, Ἐπαθεὺς ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας σταυρόν, Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον, Κύριε, δόξα σοι.

*Εἶτα τὰ Σπῆχηρὰ τοῦ Πάσχα
μετὰ τῶν Σπῆχων αὐτῶν.
Ἦχος πλ. α΄.*

Σπῆχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου

ἀνοίξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Σπῆχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεᾶς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιῶν εἶπατε, Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Σπῆχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἰ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Σπῆχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὃ Πάσχα λύτρον λύπης, καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων, κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, Εἴπωμεν ἀδελφοί,

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, Συγ-
χωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει,
καὶ οὕτω βοήσωμεν,

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πα-
τήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. γ'.

*Καὶ ψάλλομεν τοῦτο πολλάκις, ἄχρις ἂν
ἀσπάζωνται οἱ Ἀδελφοὶ ἀλλήλους, ὁ δὲ
Ἀσπασμὸς γίνεται οὕτω. Λαμβάνει ὁ Ἱε-
ρεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἴσταται πρὸ
τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου Βήματος. Εἶτα οἱ
Ἀδελφοὶ πάντες, ἀσπάζονται πρῶτον τὸ
ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἴστανται ἐκ δεξιῶν
τοῦ Ἱερέως, καὶ κείνοι ἐνθα ἂν τύχῃσι, καὶ
ἀσπάζονται ἀλλήλους.*

*Μετὰ γοῦν τὸν Ἀσπασμὸν, ἀναγινώσκεται ὁ
κατηχητικὸς λόγος τοῦ Ἱερέως ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ ἐκ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ καὶ
ἐπακροῶνται τῆς ἀναγνώσεως.*

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ

*Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ Χρυσοστόμου.*

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

*Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς
ἐνδύξου καὶ σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, Ἀναστάσεως.*

Εἴ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος ἀπο-
λαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λα-
μπρᾶς πανηγύρεως,

Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελ-
θέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
Κυρίου αὐτοῦ.

Εἴ τις ἔκαμε νηστεύων, ἀπο-
λαυέτω νῦν τὸ δηνάριον.

Εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας
εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ
δίκαιον ὄφλημα.

Εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν,
εὐχαρίστως ἑορτασάτω.

Εἴ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μη-
δὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν
ζημιοῦται.

Εἴ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐννάτην,
προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων.

Εἴ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἐνδε-
κάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδύτητα·
φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης,
δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ
τὸν πρῶτον.

Ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς
τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης.

Καὶ τὸν ὑστερον ἔλεει, καὶ τὸν
πρῶτον θεραπεύει, καὶ κείνῳ
δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται.

Καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν
γνώμην ἀσπάζεται.

Καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾶ, καὶ τὴν
πρόθεσιν ἐπαινεῖ· οὐκοῦν
εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν, καὶ πρῶτοι καὶ
δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε.

Πλούσιοι καὶ πένητες μετ'
ἀλλήλων χορεύσατε.

Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι τὴν
ἡμέραν τιμήσατε.

Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσα-
ντες, εὐφράνθητε σήμερον.

Ἡ τράπεζα γέμει τρυφήσατε
πάντες, ὁ μόσχος πολὺς μηδεὶς
ἐξέλθη πεινῶν.

Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου
τῆς πίστεως.

Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου
τῆς χρηστότητος.

Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν· ἐφάνη
γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Μηδεις ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε.

Μηδεις φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος.

Ἐσβεσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος.

Ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην.

Ἐπικράνεν αὐτόν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν.

Ὁ Ἄδης, φησίν, ἐπικράνθη συναντήσας σοι κάτω.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν.

Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν οὐρανῷ.

Ἐλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε.

Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου Ἄδη τὸ νίκος;

Ἀνέστη Χριστός, καὶ σὺ καταβέβλησαι.

Ἀνέστη.

Ἀνέστη Χριστός καὶ πεπτώκασι δαίμονες.

Ἀνέστη.

Ἀνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν ἄγγελοι.

Ἀνέστη.

Ἀνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται.

Ἀνέστη.

Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος.

Ἀνέστη.

Χριστός γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

Ἀὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· **Ἀ**μήν.

Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ψάλλει τὸ παρὸν τροπάριον:

Ἦχος πλ. α'.

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνει τρίς ἄνευ στίχων
(τοῦ δὲ χοροῦ λέγοντος τὴν κατάληξιν
«ζωὴν χαρισάμενος») καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν
ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος
τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχος α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες
αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμε-
νος.

Στίχος β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός,
ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμε-
νος.

Στίχος γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτω-
σαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμε-
νος.

Στίχος δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίη-
σεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα,
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δόξα...

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμε-
νος.

Καὶ νῦν...

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς

ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμε-
νος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, γεγωνητέρα φωνῆ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας...

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
ζωὴν χαρισάμενος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος
κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ
Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν
πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δε-
ηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ
τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ
φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθο-
δόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δε-
ηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπι-
σκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ δια-
κονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ
Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ
Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δε-
ηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης)
ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας
καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ κα ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαν-τες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Ο**ὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ.

*Ψαλλόμενα ἐν τῇ Θ. Λειτουργίᾳ
τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.*

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος β'.

Σπῆχ. **Α**λαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. **Υ**άλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. **Ε**ἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. **Π**ᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

*Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἐκφώνησις.*

Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορὸς· **Α**μήν.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος ὁ αὐτὸς.

Σπῆχ. **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Οῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. **Τ**οῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλουῖα.

Σπῆχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλουῖα.

Σπῆχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἐκφώνησις·

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ'.

ᾠχος πλ. α'.

Σπῆχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,

καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπῆχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπῆχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἄμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπῆχ. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλουῖα.

Εἶτα τὸ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... *(ἐκ γ')*.

Ἦ Ὑπακοή. ᾠχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαρριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τι ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα,

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

(γ')

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...

Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Δύναμις.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε! Ἀλληλούϊα!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Σπ'χ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιήσαμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήμφθη οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς

τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσθε ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήμψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος δ'.

Σπ'χ. α'. **Κ**ύριε ἀναστάς οἰκτιρήσεις τὴν Σιών.

Σπ'χ. β'. **Ε**ξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ

Χρυσόστομου.

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως·

ᾠχος α'.

Σπ'χ. Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ· Ἀγνή, Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε,
ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Κοινωνικόν.

ᾠχος α'.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς
ἀθανάτου γεύσασθε.

*ψάλλεται δὲ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων
αὐτοῦ.*

Στίχος: **Μ**έγα τὸ μυστήριον τῆς
σῆς Χριστέ, ἀναστάσεως.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς
ἀθανάτου γεύσασθε.

Στίχος: **Δ**είπνω παραγέγονας
ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς
ἀθανάτου γεύσασθε.

Στίχος: **Τ**ότε καὶ ὁ ἄδης συναντή-
σας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος,
φυχὰς ἀπαιτούμενος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς
ἀθανάτου γεύσασθε.

Στίχος: **Τ**ότε καὶ Μαρία ἡ μυρί-
σασσα εὐφράνθη, προσκυνήσασα
Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς
ἀθανάτου γεύσασθε.

Στίχος: **Εἶ**πατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς
λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ
νεκρῶν ὁ ἀθάνατος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς
ἀθανάτου γεύσασθε.

*Ἀντὶ τοῦ· «Εἶδομεν τὸ φῶς...»
καὶ τοῦ·*

«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον...»

λέγεται τό·

ᾠχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.
γ'.

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ

*Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ Χρυσοστόμου.*

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

*Εἰς τὴν ἀγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς
ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, Ἀναστάσεως.*

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος ἀπο-
λαύτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λα-
μπρᾶς πανηγύρεως,

Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελ-
θέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
Κυρίου αὐτοῦ.

Εἴ τις ἔκαμε νηστεύων, ἀπο-
λαύτω νῦν τὸ δηνάριον.

Εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας
εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ
δίκαιον ὄφλημα.

Εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν,
εὐχαρίστως ἑορτασάτω.

Εἴ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μη-
δὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν
ζημιοῦται.

Εἴ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐνάτην,
προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων.

Εἴ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἐνδε-
κάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδύτητα·
φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης,
δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ
τὸν πρῶτον.

Ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς
τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης.

Καὶ τὸν ὑστερον ἔλεεῖ, καὶ τὸν
πρῶτον θεραπεύει, καὶ κείνῳ
δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται.

Καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν
γνώμην ἀσπάζεται.

Καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾶ, καὶ τὴν
πρόθεσιν ἐπαινεῖ· οὐκοῦν

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ πρῶτοι καὶ δευτεροὶ τὸν μισθὸν ἀπολαύετε.

Πλούσιοι καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε.

Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι τὴν ἡμέραν τιμήσατε.

Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον.

Ἡ τράπεζα γέμει τρυφήσατε πάντες, ὁ μόσχος πολὺς μηδεὶς ἐξέλθη πεινῶν.

Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως.

Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος.

Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία.

Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε.

Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος.

Ἐσβεσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος.

Ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην.

Ἐπικράνανεν αὐτόν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν.

Ὁ Ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη συναντήσας σοι κάτω.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν.

Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήνητησεν οὐρανῶ.

Ἐλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε.

Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου Ἄδη τὸ νίκος;

Ἄνέστη Χριστός, καὶ σὺ καταβέβλησαι.

Ἄνέστη.

Ἄνέστη Χριστὸς καὶ πεπτώκασι δαίμονες.

Ἄνέστη.

Ἄνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι.

Ἄνέστη.

Ἄνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται.

Ἄνέστη.

Ἄνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος.

Ἄνέστη.

Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

Ἀὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη
Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις. Διαλογική.

«Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

ὁ Προεξάρχων πρὸς τὸν λαόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Λαός: Ἀληθῶς ἀνέστη.

*Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο
φορὰς καὶ ἀκολουθῶς.*

ὁ Προεξάρχων ἐκφωνεῖ: **Δ**όξα τῇ
Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ Λαός ἀποκρίνεται διὰ τοῦ.

Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμε-
ρον ἔγερσιν.

ὁ Προεξάρχων κατακλείει διὰ τοῦ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

καὶ ὁ Λαός ἀντιφωνεῖ.

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.